

Gréckokatolícka farnosť u sv. Márie Magdalény v Brne

www.grkat-brno.cz * 734 362 154 * grkat.spolocenstvo.brno@gmail.com

Dobrovoľný príspevok * Ročník II.

SLOVO PRE ŽIVOT

„Boh má rád ochotného darcu.“
(2 Kor 9, 7)

Všestranná vzájomná pomoc a vzájomná služba medzi kresťanmi je základným prejavom kresťanského života. Kde kresťanský duch iba živorí, ľudia sa uzatvárajú do ulity svojho egoizmu a kresťanská láska sa redukuje iba na príležitostnú almužnu. Čím živšie je kresťanské spoločenstvo, čím viac je preniknuté duchom lásky, tým výraznejšia a spontánnejšia je ochota vzájomne si duchovne a hmotne pomáhať.

A nech by spoločnosť bola akokoľvek sociálne vyspelá a nech by poskytovala občanom všemožnú službu sociálnych ustanovizní, nikdy nebude duchovne na výške, ak z jej členov vyprchá ochota vzájomne si pomáhať a preukazovať rôzne služby.

Ostávajú preto i dnes aktuálnymi slová svätého Pavla, ktoré napísal Korinťanom z príležitosti zbierky pre jeruzalemských kresťanov: „Boh má rád ochotného darcu.“ Samozrejme tento výrok možno aplikovať nielen v prípade hmotných milodarov, ale vždy, keď máme možnosť a príležitosť niekomu akokoľvek pomôcť alebo poslúžiť. Pritom je dôležité nielen dávať, ale dávať s ochotou. Sami azda vieme zo skúsenosti, aké je nemilé prijať dačo od iných, keď to dávajú s nevôľou.

Spôsob, ako sa niečo daruje, je často dôležitejší ako dar sám. Preto má v očiach obdarovaného obyčajne cenu iba dar, ktorý sa dáva s ochotou. No dávať s ochotou, ba s radosťou, znamená dávať z lásky.

Ochota je totiž konkrétnym prejavom presvedčenia, že každý ľudský život sa realizuje v láske. A milovať, hovoriť svätá Terézia Ježiškova, znamená dávať bez miery, ako sa ona bez miery darovala Bohu.

Kto teda dáva z lásky, dáva ochotne a s radosťou. A ak niekto nedáva z lásky, nemá hodnotu ani dávať. „*Keby som rozdal (chudobným) všetky svoje majetky – píše svätý Pavol – a nemal by som lásky, nič by mi to neosožilo.*“ (1 Kor 13, 3).

Dávať totiž možno z rôznych dôvodov. Možno dávať z nutnosti alebo z povinnosti, možno dávať z prinútenia alebo z dôvodov ľudskosti. Možno dávať z túžby urobiť dobrý dojem, alebo z túžby byť považovaný za dobrého a dokonalého. Možno dávať nezištne, bez očakávania vďačnosti, alebo s túžbou po uznaní a odplate: dnes ja tebe, zajtra ty mne.

Celý nás každodenný život vo svojich konkrétnych prejavoch môže byť alebo bezduchým a zainteresovaným plnením povinnosti, alebo môže byť ochotnou a láskavou vzájomnou službou.

**LITURGICKÝ PROGRAM GRÉCKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI
U SV. MÁRIE MAGDALÉNY V BRNE**

Deň	Chrám sv. Márie Magdalény	Krypta pod chrámom sv. Márie Magdalény
SOBOTA 2. 2. 2019 Stretnutie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista	10¹⁵ – Sv. Liturgia SL M	
NEDEĽA 3. 2. Nedeľa o Zachejovi	10¹⁵ – Sv. Liturgia SL EUP ZB	
UTOROK 5. 2. Svätá mučenica Agáta		6³⁰ – Sv. Liturgia CSL
STREDA 6. 2. Náš prepodobný otec Bukol, smyrniansky biskup		17³⁰ – Sv. Liturgia SL Večerné modlitby
NEDEĽA 10. 2. Nedeľa o mýtnikovi a farizejovi	Začiatok predpôstneho obdobia 10¹⁵ – Sv. Liturgia SL FR	
UTOROK 12. 2. Náš otec svätý Meletios		6³⁰ – Sv. Liturgia CSL
STREDA 13. 2. Náš prepodobný otec Martinián		17³⁰ – Sv. Liturgia SL Večerné modlitby
NEDEĽA 17. 2. Nedeľa o márnotratom synovi	10¹⁵ – Sv. Liturgia CSL	
UTOROK 19. 2. Svätý apoštol Archippos		6³⁰ – Sv. Liturgia CSL

STREDA 20. 2. Náš prepodobný otec Lev, katánijský biskup		17³⁰ – Sv. Liturgia SL Večerné modlitby
SOBOTA 23. 2. Mäsopôstna sobota – prvá zádušná		15⁰⁰ – Kajúca liturgia 17³⁰ – Sv. Liturgia SL
NEDEĽA 24. 2. Mäsopôstna nedeľa	10¹⁵ – Sv. Liturgia SL P	
UTOROK 26. 2. Náš otec svätý Porfyrrios		6³⁰ – Sv. Liturgia CSL
STREDA 27. 2. Náš prepodobný otec a vyznávač Prokop Dekapolita		17³⁰ – Sv. Liturgia SL Večerné modlitby

CSL – Cirkevnoslovanská liturgia, **SL** – Slovenská liturgia, **M** – Myrovanie

FR – farná rada **ZB** – Zbierka mesačná na chrám, **ML** – Molebeň

EUP – Eucharistická pobožnosť **P** – Panachída

* vstup do krypty: **6:15 – 6:50 a 17:15 – 17:50**, cez **Sakristiu** chrámu sv. Márie Magdalény (dvere na pravej strane). Zaklopať na dvere.

Oznamy:

V sobotu **23. 2. v 15:00** sa bude konať pred 1. piatkov v mesiaci kajúca liturgia s individuálnym vyznaním hriechov a rozhrešením. Vstup do chrámu bude cez ul. Františkánska 2 medzi 14:40 – 14:50!

V sobotu **9. marca** sa bude konať **Pôstna duchovná obnova** – viz. plagát.

Od nedele **27. 1. 2019** je možné priniesť buď osobne alebo napísať email s menami vašich zosnulých, za ktorých sa budeme spoločne modliť na **5. zádušných sobotách**.

Stretnutie Pána – stretnutie Boha s človekom

Už od čias praotca Abraháma bola obriezka znakom toho, že dieťa – chlapec alebo dospelý muž sa stáva členom „vyvoleného národa“, a tým potvrdzuje zmluvu medzi Bohom a Abrahámom.

Danú povinnosť – vykonať obriezku – ukladal zákon aj Kristovi, resp., lepšie povedané, jeho matke Márii a Jozefovi. Ti preto priniesli Ježiša, aby ho mohli obrezať.

Ak boli rodičia dieťaťa bohatí, obrad obriezky bol veľmi honosný – išlo o slávnosť so všetkým, čo k tomu patrí. Pri Ježišovi – synovi chudobných pútnikov – to také okázalé nebolo. Okrem Márie, Jozefa a ešte dvoch ľudí v chráme nik nevedel, že sa k obriezke práve prináša Boží Syn. Prišli „potichu“ do chrámu, urobili jednoduchý obrad a dali mu meno Ježiš.

Nielen Kristus, ktorý prijal obriezku, hoci to vôbec nemusel, lebo nepodliehal zákonu, tak i Mária sa nemusela – podľa Mojžišovho zákona – očisťovať, lebo nemala prečo. Bola totiž čistá a nepoškvrnená. Z toho všetkého môžeme vidieť veľkú pokoru Božieho Syna a jeho svätej Matky. Urobili totiž to, čo vôbec nemuseli – splnili zákon, ktorý ich v uvedenom prípade nezaväzoval...

Tam, v Jeruzaleme, v chráme, stretávajú dvoch ľudí, ktorí len na chvíľu vystupujú do popredia – Božie slovo ich už viac nespomína, objavujú sa len na tomto mieste. Stretávajú starca – proroka Simeona a ženu – prorokyňu Annu. Stretávajú to najlepšie z vtedajšieho Izraela – starca, ktorému Svätý Duch oznámil, že neumrie, kým na vlastné oči neuvidí Mesiáša, a prorokyňu Annu, ktorá

dňom i nocou slúžila v chráme Bohu. Málokto z ľudí tiež držal v rukách Spasiteľa.

Simeonovi sa to podarilo, čo pokladal za najväčší dar vo svojom živote. Od Boha si už viac priateľ nemohol. Prosí tak Pána o prepustenie – nie do výslužby alebo do dôchodku, ale do života a večnej slávy...

Ešte predtým, ako Mária a Jozef s Ježišom opustili jeruzalemský chrám, Simeon hovorí Márii slová slávy: „... *On je na povstanie a pád mnohých v Izraeli.*“ (tak to uvádza Lukášovo evanjelium). Hovorí jej však i proroctvo o bolesti: „... *a tvoju vlastnú dušu prenikne meč.*...“ Toto proroctvo si potom Mária zachovala vo svojej mysli po celý život a rozjímala nad týmito tajomnými slovami.

Aké je moje stretnutie s Pánom? Ako vyzerá môj čas, strávený s Ježišom v modlitbe? V chráme, na liturgii? Pri stretnutí s druhým človekom?

Sviatok Stretnutia Pána tak predstavuje dobrú príležitosť odpovedať si na uvedené otázky. Mária tieto slová Simeona prijala a rozmyšľala o nich. Rozmyšľala o slovách slávy aj utrpenia, no pri tom všetkom hľadela na Krista, ktorý jej dodával silu a odvalu. Nech je preto Mária i pre nás vzorom odvahy a sily pri prijímaní všetkého, čo nám Boh pošle do života.

Prevzaté: Misionár - február/2014